

29.03.88

Piešni

N^{z-nad}
Violinu i Ptušy

Pazbiraiŭ dy vydaŭ

Vania Pahublaŭ

Puchavičy

1988

Dobry dzień, moj tatka,
Piša syn Piatruś.
Niešta z našaj mamkaj,
Ja nie razbiaruś.
To byvaje chmuraj,
To spiavaje štoś.
Baču reža kury!
Musić, budzie hość...
Voś zachodzić dziadzka.
Maci kaža — brat.
Dy nia vier joj, tatka,
Niešta tut nia tak.
Jak u svajoj chacie
Hetu ryży had
Ciskaŭ našu mamku,
Dy nia tak, jak brat.

Aniekdoty sypaŭ,
A za stol jak sieŭ,
To usio pavypiŭ
I usio pajeŭ.
Nie davaŭ spakoju
Maci cely dzień,
Tak i lez rukoju
Jon vyšej kalen.
«Ja da tvajho cieła,
Kaža, — do biaruś!»
Maci tak nia śmieła:
«Pahulaj, Piatruś...»
Ja niby padaŭsia
Cicha da dźviarej
Dy u kut schavaŭsia —
Što budzie dalej?

Vos staju ja stupam,
Niešta jon dapiŭ,
Maci až da pupa
Raptam zahaliŭ.
A jana ciarpiela,
Biednaja maja,
Tak pačyrvaniela,
Ledž nia plakaŭ ja.
Ciskaje, caŭuje,
Niešta staŭ prasić,
Kaža, što takuju
Hrech nie pavalić.
Taki chitry, viortki,
Što nie raskazać!
Vos zdymajuć portki,
Musić, budú srać.

Abchapiŭ jon mocna,
Choča pavalić.
Tupajuć pa chacie.
A jana maŭčyc.
To ž była hałosnaj
Na usio siało.
Musić ścisnuŭ mocna,
Duch joj zaniało.
Valić na padłohu,
Ledž nie ab ścianu.
Maci svaje nohi—
Dziadzku na špinu.
Hetak abchapiła
Ŭ žorstkaj baraćbie
Iz usiaje siły
Ciahnie na siabie.

Ja hladžu z padziakaj,
Tak jamu, tak, tak!

Dziadzka krucić srakaj
Dy nia ũstać nijak.

Voš pabarukališ,
Portki nie ũzdzivali
Peuna ž buduć srać.

Daraženki tatka!
Pryjaždžaj chutčej!
Bo zasieruć chatku,
Pajaduć kurej.

Nia viedaju takoha štabu,
Dzie b samahonu nie było,
Dzie b nie jabaũ načalnik
babu
Sabie na radašć, mnie
na zło.

Ale ja wielmi nie sumuju,
Skruciũsia cicha la ściany.
Ja nie daju svabody chuju,
Svajo važmu pašla vajny.

≠ ≠ ≠

Ja pamiataju naša pakaleńnie,
Jak samych horkich pjanic
na ziamli
Klajmicia tych, chto straciŭšy
sumleńnie,
Škaduje na hareŭku try
rubli.

Hanicie ich, kidajcie ŭ ich
kamieńnie,
Ŭ spiakotny dzień nia dajcie
im vady.

Ja pamiataju naša pakaleńnie,
Jak samych horkich pjanic
na ziamli.

≠

≠ ≠ ≠

Na łuzie chodziać buhaji.
Ŭ ich vializnyja chuji.
I raptam dumka milhanie:
A što kali b taki i mnie.

≠

• = = =

Pastasia karova na lúzie
kudravym.

I tut padvalita fašystaù
arava.

Pastali fašysty pa rostu
ù čarhu,

Zamučyli katy karovu
ù stahu.

W